

Padvinder Niels:
**„Iedereen wil toch
weleens lekker een
vuurtje stoken?“**

VLAGGEN EN VLAMMEN BIJ DE VALKEN

tekst C.A.SCHIPAANBOORD-DE VOS | beeld HUIBERT VAN ROSSUM

Hij zakt door z'n knieën en blaast uit alle macht om het vuur op te porren. Het moet snel, want de winnaar krijgt het luxe maaltijdpakket. Elke zaterdagmiddag is Niels de Jonge (12) te vinden bij de scouting. „Eerst vond ik hutspot niet echt lekker. Maar als ik het zelf gekookt heb, smaakt het best goed.”

Gewapend met een geurende appeltaart komt een meisje het scoutinggebouw binnen. Ze overhandigt hem aan één van de leiders. „Die hadden jullie nog van mij tegoed,” zegt ze. De leider lacht: „Ja, vorige keer was je tenue niet compleet. Dat moet je natuurlijk goedmaken.”

De scouts zijn bij aankomst in officieel tenue, dus dragen ze een blouse, een grijs met rode das en een baret. Ze stellen zich op rond de vlag. De benen een beetje uit elkaar, handen op de rug. Het lijken net militairen. Niels legt uit: „We staan dan netjes opgesteld, zoals in patrouilles. Elke ‘patrouille’ heeft een naam. Ik zit bij de Valken.”

De leider roept: „Opgelet, groep!” De jongelui zetten hun voeten bij elkaar. „Valken, mag ik de vlag?” Twee jongens lopen naar voren, overhandigen de driekleur en mogen hem vervolgens hijsen. De leider roept: „Groep saluut!” Iedereen salueert naar de vlag.

Daarna vraagt de leider om de wet, die één van de scouts voorleest. Daarin staat onder

andere: ‘Een scout is trouw, eerlijk, hulpvaardig, heeft zorg voor de natuur, zet door en weet te gehoorzamen’. Als het klaar is, salueert de hele groep. „Groep, rust!” roept de leider. Alle voeten gaan weer uit elkaar en de handen verdwijnen op de rug.

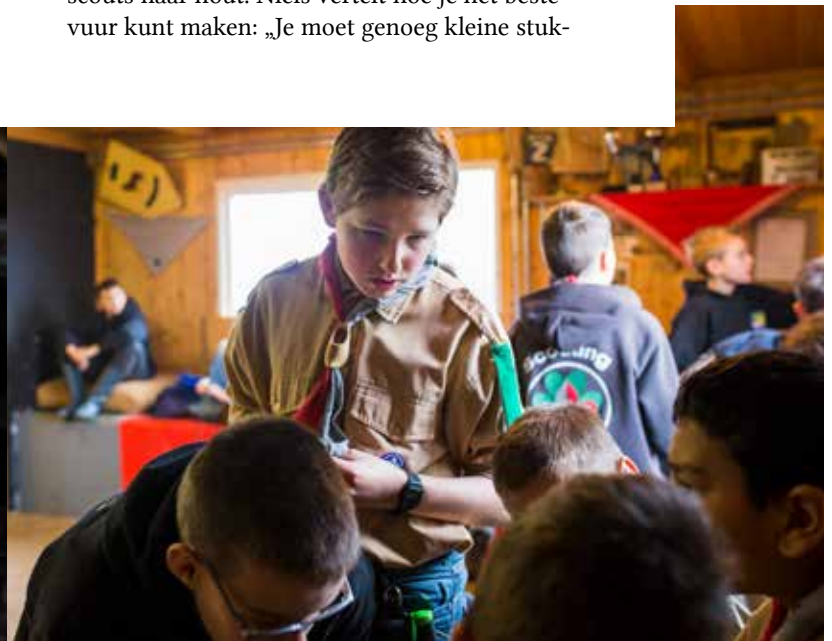
Niels vertelt: „Salueren doen we met drie vingers tegen onze baret. Dat is een teken voor de drie delen uit de belofte. Die leg je als scout af als je geïnstalleerd wordt en daarmee zeg je dat je je best doet om een goede scout te zijn, anderen zult helpen en je je zult houden aan de scoutswet. Verder moet je je duim over je pink doen. Dat wijst erop dat de sterke de zwakke beschermt.”

Piramide

Vanmiddag moeten de scouts vuur stoken met hun eigen groepje. De baretten verdwijnen in de kast. Boven de stoekbak hangt een touwtje. Wie dat als eerste doorbrandt, krijgt het meest luxe maaltijdpakket. Snel zoeken de scouts naar hout. Niels vertelt hoe je het beste vuur kunt maken: „Je moet genoeg kleine stuk-

Dodenherdenking

Niels heeft als scout meegelopen tijdens een tocht door zijn dorp tijdens de dodenherdenking. Niels: „Ik mocht ook een krans leggen. We liepen mee met de militairen. Dat vond ik wel stoer.”

In officieel tenue:
een blouse, een
grijs met rode das
en een baret

jes hout hebben. Daarom beginnen we vaak met snipperen. Hiervoor heb je een lange plank nodig. Op ons terrein zijn trapjes en daar moet je op gaan zitten, met je benen uit elkaar.”

Hij pakt een dolk uit de houder aan z'n riem. „Zo kun je gaan snipperen. Je moet van je af snijden, zodat je jezelf niet snijdt als je uitschiet. Om vuur te kunnen maken moet je het hout als een piramide opbouwen. De dunste houtjes zet je binnenin en de dikste aan de buitenkant. In het hart leg je alle hout-snippers. Aan de kant waar de wind vandaan komt, houd je een opening.”

Groene zeep

Het hout is nogal nat, dus overal op het terrein verschijnen grote rookwolken. Iedereen is druk aan het werk en er wordt gezellig gepraat en gelachen. Dan klinkt er gejuich. Eén touwtje is doorgebrand. Die groep mag in de keuken een maaltijdpakket halen. Het bestaat uit macaroni, gehakt, prei, paprika, kruiden en groene zeep. De zeep is gelukkig geen ingrediënt voor de macaroni. De scouts smeren de pannen er aan de buitenkant mee in, zodat ze achteraf makkelijker af te wassen zijn. Op het vuur wordt een rooster gelegd, zodat de pannen erop kunnen. Hoe later de groep klaar is, hoe kariger hun maaltijdpakket.

Bij Niels z'n groep ontbreekt de groene zeep. Een scout van de andere groep weet daar wel iets op. „Jullie krijgen van ons groene zeep, als jullie straks voor ons de afwas doen.”

Hier en daar gaat er wat mis. Een meisje gooit per ongeluk de kruiden in het water van de macaroni. Een jongen wil het deksel van de pan optillen, maar het deksel draait om. De groene zeep die op de bovenkant van het deksel lag, lost nu op in het kokende water. Dat wordt toch macaroni met groene zeep... Hilariteit alom.

Bijna vier jaar zit Niels op de scouting. „Ik

speelde bijna altijd buiten, dus mijn vader en moeder dachten dat ik de scouting wel leuk zou vinden. Hier ben je ook vaak buiten. Ik vind het heel leuk! We doen veel verschillende dingen. Zo leren we hoe je diverse knopen maakt, zodat je zelf iets met touw en palen in elkaar kunt zetten. Ook maken we soms een wandeling. Je moet dan zelf de route vinden met behulp van kaartjes of gps. Hiervoor moeten we ook de precieze windrichtingen en

„Ik speelde bijna altijd buiten, dus mijn vader en moeder dachten dat ik de scouting wel leuk zou vinden”

NIELS

graden weten, dus niet alleen noord en oost, maar bijvoorbeeld ook noord-noord-oost,” vertelt hij enthousiast.

„Binnenkort gaan we een *winterhike* doen. Dat is altijd heel gezellig. We lopen dan ergens heen en mogen slapen in een noodhutje. Ik word 's avonds opgehaald, omdat het de volgende dag zondag is. Eigenlijk vind ik het wel jammer dat ik daar dan niet kan blijven slapen, maar er zijn er wel meer die zaterdagavond al weggaan. Niemand vindt het raar.”

Niels geniet van scouting en hoopt dat nog lang te blijven doen. „Het is super leuk. Ik blijf erbij tot ik zelf leider word. Ik denk dat alle jongens het hier wel leuk zouden vinden. Iedereen wil toch weleens lekker een vuurtje stoken?” ←

Eigen potje

„Regelmatig kookten we ons eigen eten. Soms kregen we een noodrantsoen. Dat bestaat bijvoorbeeld uit rijst, prei, paprika en gehakt dat in aluminiumfolie zit gewikkeld. Je gooit het pakje in het vuur en vist het er een poosje later met een stok weer uit. Dat is goed te eten,” zegt hij overtuigd. „We eten ook vaak hutspot van aardappel en wortel. Normaal houd ik daar helemaal niet van, maar ik heb leren eten wat de pot schaft. De patrouilleleider schept dan een bord vol en ik eet het, hupsakee, zo leeg. Als je het zelf gekookt hebt en je bent heel de tijd buiten geweest, dan heb je trek en smaakt het wel.”